

„Indberetning

til

Guvernøren for de dansk-vestindiske Der om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den Oktober 1878 stedfundne Begivenheder fra konst. Politimester i Frederiksteds Jurisdiktion N. Petersen.

Da jeg Tirsdagen den 1ste Oktober 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfort, traf jeg kun faa Landarbeidere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3 $\frac{1}{2}$ Eftermiddag en hel Del at bestille samme Dag med Vas-Sager, der dog alle bleve ordnede uden Vanffelighed, og da Forretningerne det ansøgte Klokkeslet syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiasistenten, Overkrigskommissær Gyllich, til at føre med mig rundt i Byens Gader for at se, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forholdsvis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste Oktober, og saagodt som ingen Anholdelser for Gadeorden havde fundet Sted. Vi hjørte da ud, og først, da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens- og Kongens Tvergade, traf vi paa en større Samling af Landarbeidere; Justitsraad, Byfoged Saraau stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politii, da Folk sloge hinanden ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tvergade. Jeg hjørte da først derhen, men fandt kun der en drukken Mand, Henry Trotmann af Kl. Mt. Pleasant og Mlesjens, der havde ffaaret sin Fod paa en Sten eller Glas, saa den blødt, liggende i Kendeftenen. Han blev bragt til Høspitalet. Derpaa hjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud, samt lade 2 Ordonnanser ride rolig op og ned ad Gaderne, hvilket jeg haabeede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Veien til Fortet, nærved Apotheket, mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph af La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne og søgte at bringe ham til Politikammeret. Jeg hjørte lige kagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbeiderne; men de viste sig støiende og truende og befriede med Magt Joseph af La Grange, der løb sin Vei. Nu hjørte jeg til Fortet og fik Nesten af Betjentene samt 2 ridende Ordonnanser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede en af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonnans og truede ham med sin Stof, hvortof begge Ordonnanser traf Sablen og huggede om sig, dog uden at flaa Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog og raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og deres Miner kunde forubse, at hvis jeg brugte Magt, vilde jeg løbe den Risiko, at min for Størstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaet ned, og Fortet saaledes være udfat for at falde i Pøbelen's Hænder, lod jeg Ordonnanserne følge min Vogn langsomt tilbage igjennem Dronningensgade, og Politibetjentene et lille Stykke bagved følge efter, dannende en Linie tværs over Gaden. Pøbelen fulgte, og var det mit Haab, at de Dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg da vilde lade Porten hurtig flaa i og se at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt No, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Sten efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standfede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonnanser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiasistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Uroffisterne og se at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge, Dr. Hansen og Kontrolør Birch; engelsk Vicekonsul, Pastor Du Bois, befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at herolige den. Vi gif Alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at flaa indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støiende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der se at faae dem til at gaa hjem. Dette lykkedes tilsidst ogsaa, det vil sige, at faae dem til Udkanten af Byen, og Flere lovede at gaa rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre lovede Joseph La Grange, som jeg atter traf her, mig det. Smidterid fik vi da ud af dem, at de vare misfornøiede med den i Arbeidsregulationerne fastsatte Betaling og vilde have 20 a 25 Cents daglig i Penge. Bludselig bleve alle vore Bestræbelser tilintetgjorte, idet et Fruentimmer, Felicia James af Plantagen Mt. Pleasant and Mlesjens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Høspitalet, var død der af de Slaag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Stentasten, at jeg gif bort for at skrive til Præsidentstabet om Assistance; men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gif da først med ham til Høspitalet for at se, om der var Noget veien med Henry